

Yöneticilerinden Dolayı Yaralı Bir Ümmet Dünyaya Liderlik Etmek İçin Nasıl Kalkınacak?

Milletlerin İslam ümmetinin üzerine üşüştüğü, uluslararası güçlerin Müslüman ülkelerdeki nüfuz ve servetlerini paylaşmak için yarıştığı bir dönemde, sorulması gereken temel soru şudur: Bu ümmet, bu yıkılmışlığından kurtulup nasıl kalkınacak? Nasıl yeniden dünyaya liderlik edip onu kapitalizmin sefaletinden, milliyetçiliğin zulmünden, demokrasinin saçmalığından ve sosyalizmin yıkımından kurtaracak? Bağımlılık ve zayıflık durumundan, egemenlik ve güç durumuna nasıl intikal edecek? Bu soru fikri bir lüks ya da analitik bir mutluluk değildir, aksine bu, ümmetin varlığı ve onuru, hatta insanlığa liderlik etme sorumluluğunu taşıdığı akidesiyle bağlantılı hayati bir sorudur.

Ümmetin kalkınması, ancak bilincinin yeniden şekillendirilmesi, şahsiyetinin yeniden inşa edilmesi ve yüzyıllar boyunca süren fikri ve siyasi istila sırasında kendisine aşılana tüm yabancı mefhumlarla bağlarının koparılmasıyla gerçekleşebilir. Zira kalkınma, sadece sloganlar ve şekli reform talepleri yoluyla değil, insanların mefhumlarını değiştirmekle içeriden başlar.

Herhangi bir milleti kalkındıracak olan fikrin, insanın sorunlarını insan olması vasfıyla çözen, insan ile onun yaratıcısı, kendisi ve diğer insanlar arasındaki ilişkiyi açıklayan külli bir fikir olması gerekir. Yine fikrin, kesin bir akli akideden kaynaklanmış olması, varoluşu, onun öncesini ve sonrasını açıklaması ve bu temel üzerine kapsamlı bir hayat sistemi benimsemesi gerekir. İşte bu fikir, göreceli teorilerden, değişken felsefelerden veya eksik manevi akidelerden ibaret değildir, aksine ibadetten siyasete, ekonomiden yargıya, yönetimden uluslararası ilişkilere kadar insanın hayatını tüm yönleriyle düzenleyen Rabbani bir sistem ortaya çıkaran canlı bir fikirdir.

-Allah katından gelen bir vahiy olması vasfıyla- İslam, işte bu fikri taşımaktadır. Zira İslam, ritüellerle sınırlı bir kilise dini değildir, aksine içinde devleti, akide ve sistemi, bir fikri ve davranışları barındıran bir dindir. Bu nedenle kalkınmaya yönelik adımların ilki, ümmetin akidesine, kültürel bir miras veya bir medeniyet kimliği olarak değil, bir yaşam biçimi olarak yeniden güvenmesidir.

Peki siyasi bilinç olmadan bir kalkınma olabilir mi?

Ümmetin içinden geçtiği parçalanma ve bölünme durumu, kaçınılmaz bir kader değildir, aksine bağımlı yerel ellerin uyguladığı habis sömürgeci politikaların bir sonucudur. Zira Hilafet yıkılmış, Müslüman ülkeleri zayıf varlıklara bölünmüş ve ümmetin akidesini ve kültürünü korumaktan daha çok Sykes-Picot sınırlarını koruyan rejimler kurulmuştur. Dolayısıyla bağımlılığı yeniden üreten ve Müslümanlar için Batı'nın sistemleri ve mefhumlarını süslü gösteren siyasi ve fikri elit bir sınıf türetilmiştir. Böylece demokrasi bir put, laiklik bir kader, kapitalizm bir hayal haline gelirken, İslam'ı uygulamak ise aşırıcilık ya da gericilik olarak nitelendirilir bir hale gelmiştir!

Bu nedenle bu gerçekler ortaya çıkarılmadan bir kalkınma ve bu bağımlılık ifşa edilmeden bir kurtuluş olmayacağı gibi bu ajan rejimler ortadan kaldırılıp onun yerine, insanlara kişisel çıkarlar ve dış dayatmalar esasına göre değil de İslam esasına göre liderlik edecek muhlis ve bilinçli bir liderlik getirilmedikçe de ümmet eski konumuna geri dönemeyecektir.

Peki devlet tarafından uygulanan bir sistem olmadan bir kalkınma olabilir mi?

İslam sadece teorik olarak anlaşılmamalı, aksine İslam'ın hükümlerini uygulayan ve onun risaletini taşıyan bir devlet aracılığıyla pratik olarak uygulanmalıdır. Ayrıca namaz ancak eda edildiğinde anlaşılabileceği gibi İslam da ancak vakıada kamil bir şekilde uygulanmasıyla anlaşılabilir. Bu uygulama ise ancak adaleti sağlayan, İslam'ı davet ve cihat yoluyla dünyaya taşıyan, güvenliği sağlayan, sınırları koruyan ve insanların sağlık, eğitim, ekonomi, yargı ve medya alanlarındaki işlerini güzel bir şekilde gözetken bir devlet yoluyla gerçekleştirilebilir.

İslam'ın yönetim sistemi krallık, cumhuriyet ve askeri bir sistem değildir; aksine biat esası üzerine kurulmuş, adaleti sağlayan, yöneticiyi muhasebe eden ve hem Müslüman hem de gayrimüslim tüm tebaasının haklarını İslam'ın adil kuralları çerçevesinde güvence altına alan Hilafet sistemidir.

Kalkınma, ümmete cemaat olarak İslam temelinde gerçek değişim yönünde liderlik edecek bir öncü olmadan gerçekleşmez. Zira sadece duygu ve hamaset yeterli değildir, aksine yerel ve uluslararası gerçekliğe ilişkin derin siyasi bir bilincin ve gerçekliği değiştirmekle ilgili hükümler konusunda dakik şerh bir bilincin olması gerekir. İşte bu öncü cemaat, taviz vermez, yarım çözümlere razı olmaz, tedricilik ya da içeriden reform gerekçesiyle küfür sistemlerine dahil olmaz, aksine birleştirici ve önleyici devleti İkinci Raşidi Hilafet Devleti'ni kurmak yoluyla İslam'ı hayatın merkezine geri döndürmek için kararlı adımlarla ilerler.

Kalkınmayı gerçekleştirecek ve kendi eliyle gerçekliğini değiştirecek olan ümmete, kendisine yetersiz olup yönetim için uygun olmadığı, dinine bağlı kaldığı sürece aşırılıkçı olacağı ve Batı'nın vesayeti olmadan yaşayamayacağı gibi vehimlerin aşılmasının ardından kendine olan güveni yeniden kazandırmak gerekir. Ayrıca ümmetin azminin bilinmesi, iradesini bağlayan zincirlerinin kırılması ve ondaki değişim hakkındaki yapay korkunun ortadan kaldırılması gerekir.

İslam ümmeti bilinçli bir şekilde hareket ettiğinde, İslam temelinde kalkındığında ve müteakıl Rabbani siyasi bir projeyi benimsediğinde, işte o zaman mutlaka muzaffer olacak ve kesinlikle yeniden dünyaya liderlik edecektir; bu ise bir temenni değildir, aksine Allah Subhanehu'nun vaadi ve Resulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesidir. وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ **Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına dair vaatte bulunmuştur.** [Nur 55]

Müslüman ülkelerde başarısız olan birçok girişimleri olmuştur; zira onlar, Batı'nın izinden gitmiş ve kalkınmanın, bu çabaları kontrol eden düşünce ve sistem yapısını gözetmeksizin fabrikalar kurmak, altyapıyı genişletmek veya

ekonomik açılım yapmak anlamına geldiğini zannetmişlerdir. Batı medeniyeti, dinin hayattan ayrılması, sömürgecilik ve hegemonyaya, bencillik ve maddi kazanca dayalı olup bugün ahlaki çöküntünün, sosyal parçalanmanın ve ekonomik zulmün acısını çekmektedir. O halde son nefesini veren bir medeniyeti örnek almamız mantıklı mıdır?!

İslami kalkınma, Avrupa'nın Arap versiyonu olmamız ya da politikalar ve örgütler halinde paketlenmiş "ilerlemeyi" ithal etmemiz anlamına gelmez, aksine hayatımızı akidemiz temelinde yeniden şekillendirmemiz ve hayat, siyaset, ekonomi ve eğitim mefhumlarını uluslararası kuruluşların bize dayattığı şeylerle değil, İslam yoluyla yeniden formüle etmemiz anlamına gelir.

Yol açık ve görev büyüktür

Kalkınmaya giden yol bir serap ya da parametreleri bilinmeyen bir yol değildir, aksine vahyin çizdiği ve Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in izlediği ve O'nun ardından Sahabelerin üzerinde yürüdüğü, böylece tarihin yönünü değiştiren büyük bir devlet kurdukları açık ve müstakim bir yoldur. Bu yolu takip etmedeki her gecikme, ümmeti daha da zayıflatacak, onun acılarını uzatacak ve onu düşmanlarının ağızındaki kolay yutulur bir lokmaya olmaya terk edecektir.

O halde sloganımız şu olsun: Köklü bir değişim olmadan reform olmaz, İslam olmadan değişim olmaz, İslam ancak bir devlette uygulanabilir, devlet ancak Raşidi Hilafet olabilir, Hilafet ise ancak ümmet bilinci ve kararlı iradesiyle mümkün olabilir.

İşte bu büyük görev, zaferin müjdeleridir... Peki bunu için kim var?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ

“Ey iman edenler! Hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah ve Rasulü’ne icabet edin.” [Enfal 24]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Mahmud El-Leysî - Mısır